

“ESKUALDUNA” ALDIZKARIAREN MENDEURRENEKO

MEZA SAINDUKO PREDIKUA

San Andreseko elizan

Baiona, 1987-III-21

Pierre Molères, Baionako Apezpikua

“Zoazi garbitzerat, Ziloe-ko mainutegirat”.

Sortzetik itsuak gira denak.

Bainan denak gomitatuak gira,

bataio-uretan sartzerat.

Gutarik bakotxa bataiorat deitu da,

bai eta gizon guziak,

eta beraz kultura guziak.

Herri bakotxak badu bere molde berezia,

mintzatzeko, bizitzeko,

gauzen senditzeko, bere berri emaiteko;

baditu bere ontasunak, bere ixtorioa, bere xedeak,

badu beste herrien artean bere tokia.

Horiek guziek dute egiten

herri baten kultura.

Ziloe-ko iturrian garbitu zen eta argitu,

sortzetik itsu zen gizona.

Ziloe hitzak erran nahi du: igorria.

Jaunak igorri Kristo da gure argia.

Ziloe-ko uretan garbitzearen eta argitzearen

beharra badute

gizon guziek eta kultura guziek.

* * *

Itsua sendatu zen.

Bainan lekuko guziek

galde bera dute ezpainetan: “Nola?”

“Nola ideki zaizkitzu begiak?”

diote auzoek.

Farisauek aldiz:

“Nola ditake holakorik?”

“Nola” horrekin, nahi lukete jakin,
 zer jukutriaren bidez
 duen Jesusek itsua argitu;
 holako gauza miresgarria
 gizon xoil baten ahalen heinekoa
 balitz bezala.

Ez dute gorago joan nahi.
 Ukatzen dute mirakuluaren egilea;
 gertakari hortan ez dute ezagutu nahi
 Jainkoaren eskua.

Jesus nor ote den,
 hortan da auzia.
 Farisauek ez dezakete onets,
 Jainkoak igorria dela.
 Itsuak ihardesten diote:
 “Ez balitz Jainkoaren ganikakoa,
 ez lezake deus egin”.

Gutarik bakotxa ere
 maiz hola ari da:
 Jainkorik ez balitz bezala,
 Jainkoa ikusi nahi ez balu bezala.

Kultura ainitzek ere
 Jainkoa kanporat botatzen dute:
 edo osoki baztertuz,
 edo aipatu gabe utziz:
 bakotxak egin dezala nahi duena,
 Jainkoari baia edo eza eman.

Ez dezakete jasan,
 Jainkoak lehen tokia har dezan,
 gizonen arteko bizian
 Jainkoa sar dadin.

Zuzen da, ez ditzagun
 eremu guziak nahas:
 mundua eta Jainkoaren erresuma.
 Zuzen da, Eliza-buruzagiak
 beren alorrean egon ditzen,
 mundu huntako kargudunekin
 sobera josi gabe,
 eta heien lekua hartu gabe.

Bainan ohart gaiten
 zer ekar dezoken Kristok,
 zer ekar Elizak,
 herri bati, kultura bati.

Beste erakaspén bat badauka
 egungo Ebanjelioak:
 zer den jende umilen,
 apalen, pobreen fedea.

Beha dezogun gizon itsu horri:
 nolako zentzuaren jabe den,
 eta Jainkozko gauzeri zoin idekia.

Farisauen galde bihurrieri
 sanoki ihardesten diote,
 arralleria doi batekin.
 Heiek erraiten diote:
 “Guk bazakiaguk, gizon hori, Jesus,
 bekatoros bat dela”.
 Harek beretik:
 “Bekatorosa denetz, ez dakit;
 nik dakitana, itsu nintzela
 eta orai ikusten dutala.
 —Nola ideki dauzkik begiak?
 —Jadanik errana dautzuet,
 eta ez duzue entzun.
 Zertako nahi duzue berriz ere aditu?
 Ala zuek ere haren dizipulu
 nahi duzue jarri?”
 Solas-aldi hortan, itsuena zoin ote da?

Holaxe dabilta orai ere,
 Jainkoaren adixkide direnak.
 Biziko neke eta nahigabetan,
 Jainkoak igortzen diote argi eta indar,
 inguruko tzarkeria eta ezazolkerien artean
 leial egon ditén.

Geroago eta barnagodanik ezagutzen dute
 Kristo Jauna,
 itsuak ere emeki-emeki ezagutu zuen bezala.
 Lehenik aipatzen zuen
 “Jesus deitzen duten gizona”,
 gero “profeta”,
 gero berriz “Jainkoaren ganikakoa”,
 azkenik “gizonaren Semea”,
 izen horrek Liburu Sainduetan
 erakusten baitu Jaunaren zerbitzaria
 eta azken eguneko Jujea.

Jende umilak Jainkoari hurbil-hurbila daude,
 eta guri ere heien bidez
 zaiku Jainkoa agertzen.

Euskaldunak, zer makurra litaken,
zuen herritarrentzat, gaztentzat,
herria zaindu nahi dutenentzat,
onartzen balute
Kristoren eta Elizaren ganik
berex egoitea!

Aintzinekoek utzi ondarerik handiena
gal lezakete,
bai eta geroari buruzko
ontasunik baliosena.

Uste gabetarik,
eta behar-bada nahi gabetarik
jar litazke
heietaz ederki baliatuko diren
kanpotikako artzain batzuen meneko.

Girixtino fedeak
iraun dezala gutartean.
Sinesten duenak ikusten du,
gaua garraitzen du.

Itsuak bezala,
erran dezogun Jesusi: "Sinesten dut".

Itsuak bezala,
hauta dezagun argia.

Halabiz